

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena IIII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Attentiores sumus ad rem omnes, quàm sat est:
 Quod illos sat ætas acuet. De. ne nimium modo
 Bonæ tuæ istæ nos rationes Mitio,
 Et tuus iste animus æquus subuortat. Mi. tace,
 Non fiet. mitte iam istæc: da te hodie mihi:
 Expurge frontem. De. scilicet, ita tempus fert,
 Faciendum est: ceterum rus cras cum filio
 cum primo lucu. M. immo de nocte censeo:
 Hodie modo hilarum fac te. De. & istam psaltriam
 vna illuc mecum hinc abstraham. Mi. pugnaueris.
 Eo prorsus pacto illic alligaris filium.
 Modo facito, ut illam serues. De. ego istuc uidero: atque
 illi fauillæ plena, fumi, ac pollinis
 Coquendo sit faxo, & molendo: præter hæc,
 Meridie ipso, faciam, ut stipulam colligat:
 Tam excoctam reddam, atque atram, quàm carbo est.

Mi. placet.

Nunc mihi uidere sapere, atque equidem filium,
 Tum etiam si nolit, cogas, cum illa una cubet.
 De. Derides? fortunatus, qui isto animo sies:
 Ego sentio. Mi. ah pergis ne? De. iam iam desino.
 Mi. I ergo intro, & cui opus rei est, hilarem hunc sumamus
 diem.

ACTVS QVINTI SCENA IIII.

D E M E A.

De. Vnquam ita quisquam bene subducta ratio-
 ne ad uitam fuit,

N 4

Quin

Quin res, ætas, usus semper aliquid apportet noui,
 Aliquid moneat, ut illa, quæ te scire credas, nescias,
 Et, quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies.
 Quod mi euenit nunc: nam ego uitam duram, quam
 uixi usque adhuc,

Prope iam excursu spatio mitto: id quamobrem? re ipsa
 sa repperi

Facilitate nihil homini esse melius, neque clementia. id
 Esse uerum, ex me, atque ex fratre cuius facile est no
 scere.

Vitam ille suam semper egit in ocio, in conuiujs:
 Clemens, placidus, nulli lædere os, arridere omnibus:
 sibi uixit: sibi sumptum fecit: omnes bene dicunt, amat.
 Ego ile agrestis, sæuus, tristis, parcus, truculentus,
 tenax,

Duxi uxorem: quam ibi miseriam uidi? nati filij,
 Alia cura: porro autem, illis dum studeo ut quamplurimum

Facerem, contriui in quærendo uitã, atque ætatem meã:
 Nunc exacta ætate hoc fructi pro labore ab ijs fero,
 Odium. ille alter sine labore patria potitur commoda:
 illum amant, me fugitant: illi credunt consilia omnia:
 illum diligunt: apud illũ sunt ambo, ego desertũ sum:
 illum, ut uiuat, optant, meam autem mortem exper
 tant scilicet:

Ita eos meo labore eductos maxumo, hic fecit suos
 Paulo sumptu: miseriam omnem ego capio, hic potitur
 gaudia.

Age age, nunc experiamur cõtra hæc ecquid ego possit
 Blande dicere, aut benigne facere, quando eò provocat.

Ego quoque à meis me amari, & magnipendi postulo.
 si id fit dando, atque obsequendo, non posteriores ferã.
 Deerit: id mea minime refert, qui sum natu maxumus.

ACTVS QVINTI SCENA V.

SYRVS, DEMEA.

S. Eus Demea, rogat frater, ne abeas longius.

D. Quis homo? o Syre noster, salve, quid fit?
 h quid agitur?

S. Recte. D. optume est. iam nunc hæc tria pri-
 mum addidi

Præter naturam: o noster, quid fit? quid agitur?

Seruom haud illiberalem præbes te, & tibi

Lubens bene faxim. S. gratiam habeo. D. atqui Syre

Hoc uerum est, & ipsa re experiere propediem.

ACTVS QVINTI SCENA VI.

GETA, DEMEA.

G. Era, ego hinc ad hos prouisam, quàm
 mox uirginem

h Accersant. sed eccũ Demeã. saluos sies.

D. Oh, qui uocare? G. Geta. D. Geta, ho-
 minem maxumi

Pretij esse hodie te iudicauĩ animo meo:

Nam is mihi est profecto seruus spectatus satis,

Cui dominus curæ est, ita ut tibi sensi Geta:

Et